

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cesvaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2025
FEBRUĀRIS

Kāpt kalnā

*„Māte Baznīca priecājas, ka tās klēpi
ir tik daudz vīriešu un sieviešu,
kas vēlas būt ciešāk kopā ar Pestītāju,
sekojot Viņam sevīs aizliegšanā,
un skaidrāk to apliecināt.”*

(KBK 2103)

MĪLESTĪBAS CEĻŠ SĀKAS AR MAZĀM, BET SIRSŅĪGĀM RĪCĪBĀM

Noslēgusies lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību. Taču ceļš starp cilvēku vienotību ar Dievu ejams ik dienas. Tā ir Baznīcas cerība, kuru tā vērs katrā savā bērņā. Mēs esam Cerības svētceļnieki, un pāvests Francisks mūs aicina to apzināties.

Jēzus vārdi Mateja evaņģēlija 10. nodaļas 42. pantā ir kā dzīves ceļa norāde katram kristietim: "Un, kas padzirdīs vienu no šiem vismazākajiem ar bikeri auksta ūdens vien tādēļ, ka to sauc mācekli, tam viņa alga nezudīs."

Šis teikums, kaut arī vienkāršs, sevi ietver dziļu vēstījumu par kristīgās dzīves būtību – žēlsirdību un kalpošanu.

Jēzus atgādina, ka pat vismazākais labais darbs, kas izdarīts no sirds, ir svarīgs Dieva priekšā. Tas nav atkarīgs no mūsu materiālajām iespējām vai pasaulīgajiem panākumiem, bet gan no mūsu gribas dalīties labestībā. Viens ūdens trauks, šķietami nenoīmīgs žests kļūst par apliecinājumu mīlestībai, rūpēm un atvērtībai pret otru.

Evaņģēlijs mūs mudina saskatīt vērtību ikvienā cilvēkā, īpaši tajos, kuri varētu tikt

uzskatīti par mazāk svarīgiem vai neaizsargātākiem. Mūsu dienās, kad sabiedrība bieži vien koncentrējas uz ārējiem panākumiem un egoismu, šie Jēzus vārdi kļūst par izaicinājumu un aicinājumu atgriezties pie Dieva un tuvākmīlestības.

Kalpot otram ne vienmēr nozīmē lielus varoņdarbus, bieži vien tas izpaužas vienkāršās, ikdienišķās rūpēs par citiem: uzmundrinot, daloties, atbalstot. Šādi darbi ne tikai stiprina mūsu saikni ar Dievu, bet arī veido kopienu, kas balstās uz savstarpēju cieņu un mīlestību.

Svētie Raksti aicina ikvienu no mums pārdomāt: kā savās attiecībās ar līdzcilvēkiem varam ikdienā īstenot šos Jēzus vārdus?

Vai mēs spējam ieraudzīt

un novērtēt vienkāršos veidus, kā atvērt savu sirdi un kalpot citiem? Un vai apzināmies, ka pat mazākais žēlsirdības darbs tiek ieraudzīts un novērtēts Debesīs?

Lai šeit citētie Jēzus vārdi kalpo kā iedvesma ikvienam lasītājam – atcerēties, ka mīlestības ceļš sākas ar mazām, bet sirsnīgām rīcībām.

Priesteris Ingars Stepkāns

BAZNĪCU NAKTS UN ATVĒRTO BAZNĪCU DIENA

Ari šogad norisināsies par tradīciju kļuvušais kultūras notikums Baznīcu nakts un Atvērto baznīcu diena. Draudzes Latvijā tiek mudinātas atvērt apmeklētājiem savu baznīcu durvis 17. maijā, dienā, kad Latvijā norisināsies arī Muzeju nakts. Pasākumam

tā rīkotāji izvēlējušies moto no Jāņa evaņģēlija: "Vai tu tam tici?" (Jņ 11,26)

Lai draudzēm palīdzētu sagatavoties pasākumam, tiks rīkots praktisks "Zoom" seminārs.

Redakcija

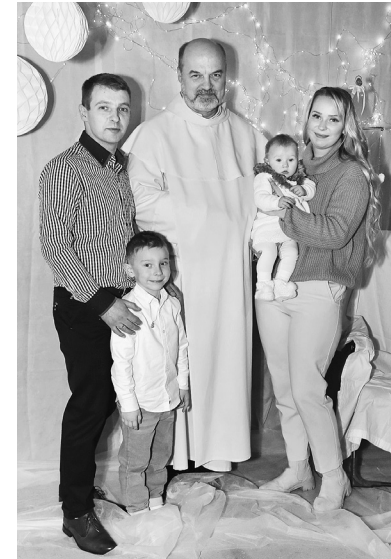
BĒRNI SAŅEM KRISTĪBU SAKRAMENTU

Sirdssiltā notikumā aizvadītā gada Ziemassvētkos (26. decembrī) mūsu ģimene pulcējās Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds baznīcā Kristību sakramenta saņemšanai. Ļoti lielu paldies un no sirds pateikties vēlamies draudzes prāvestam Tēvam Jānim Vilakam OSPPE, kas parūpējās, lai mūsu bērni – Artis Artūrs un Eiva Elodija Estere – gaismā un Dieva mīlestībā saņemtu Kristību sakramentu un atbrīvotos no iedzimtā grēka. Tēvs Jānis mūs uzņēma ar smaidu, labsirdību un sirdssiltumu. Vispirms priesteris pretimnākoši palīdzēja izprast garīgā ceļa būtību un skaidri un saprotami izklāstīja kristību notikuma pro-

cesu, svarīgākajām detaļām un to nozīmi. Esam no sirds pateicīgi, ka Dievs atveda mūs tieši pie Tēva Jāņa, jo viņš šo garīgā ceļa sākumu padarīja vēl gaišāku un jaukāku.

Esam dziļā pateicībā par uzklaustajām lūgšanām par bērniem, veselību, ģimeni un mīlestību. Bērniem devām Esteres un Artūra vārdus cerībā, ka svētā Estere un svētais Artūrs kļūs par bērniņu aizbildņiem pie Dieva uz visu mūžu.

Lai vienmēr ikviena dzīvē ir klātesoša Dieva mīlestība un žēlastība! Lai vienmēr pietiek gaismas sirdī, ko izstaro arī Tēva Jāņa būtība un ticības spēks!

Sproģu ģimene kopā ar Tēvu Jāni OSPPE.

**Pateicībā –
Sproģu ģimene**

CERĪBA, KAS NEPIEVĪĻ

Aglonas bazilikā pie Dievmātes Brīnumdarītājas svētbildes ticīgie lūdz sev palīdzību. Man dievbijība nāk no bērības, un Aglonas Dievmātei tajā ir īpaša vieta. Joprojām, atrodoties pie viņas, esmu izlūgusi daudz žēlastību sev un citiem. Te stiprinu savu sirdi un gūstu mieru. Ļaunais gars bēg, jo ar lūgšanām caur Svēto Garu cenšos būt draudzībā ar Vissvētāko Jaunavu Mariju. Manā sirdī viņa ir mana Garīgā Māte, un arī gadu mijā jutos aicināta būt viņas tuvumā.

Nometusies uz ceļiem, no sirds godināju un pateicos Dievam un Dievmātei par visu labo, skaisto.

Divdesmit gadus (1993–2013) kalpoju Latvijas armijā, no piecdesmit dzīves gadiem esmu izdienas pensijā. Pie sevis Dievmāte aicina visus ticīgos, kuri grib būt vai jūtas kā Dieva bērni.

Jaunajā gadā visiem novēlu saglabāt ticību, cerību, mīlestību uz Dievu. Būt Dievmātes patvērumā.

Leontina Dēnava

KUNGA PREZENTĀCIJA TEMPLĪ. PĀRDOMAS

Par ko mums atgādina tautā tā sauktā sveču diena?

Vēlreiz pārlasot Lk 2, 22-32, varam pārdomāt par kluso laimi un tīri cilvēciskajām bažām Svētās Ģimenes necilajā mājoklī pirms došanās uz templi. Viss sagatavošanās laiks: pieticīgs goda tērps, pāris ūbeļu un satrauktas, Dieva mīlestībā kveldinātas, pazemīgas un paklausīgas jaundzimušā Bērna vecāku sirdis. Tik īpašs notikums ģimenei – veltīt Dievam Viņa Paša Dēlu!

Un cik gan lielam bija jābūt abu vecāku pārsteigumam, kad redzēja godbijīgo Simeonu, kurš pastiepis rokas pretim Bērnim, pateicībā slavēja Dievu par ilgi gaidīto pestīšanu. Visticamāk, abi vecāki pat neapjauta, ko īsti nozīmē pravietiskie vārdi par “gaismu pagānu apgaismošanai un slavu visai Izraēla tautai”. Nepārprotami varēja saprast, ka šo Bērna viņš ir gaidījis gadiem. Un cik patiesi bija viņa prieks par Dieva apsolījuma piepildījumu! Vēl grūtāk izprotams bija teiktais, kad vecais vīrs turpināja: “Redzi, Viņš ir likts par krišanu un augšāmcelšanos daudziem Izraēli un par zīmi, kurai pretosies. Un tavu pašas dvēseli caurdurs zobens, lai atklātos daudzu sirdi nodomi.” To viņš pravietoja Bērna Mātei.

Un kā allaž radusi, Marija paturēja šos vārdus dziļi sirdī, kaut to patiesos nozīmi diez vai tā īsti izprata. Tas bija viņas savulaik izteiktais “Fiat”, kas ļāva pieņemt ikvienu vēsti, kas no Dieva nākusi.

Tad neviļus domas pievērsās atraitnei Annai. Pravietei, kura pirmā liecināja par Jēzu plašākai sabiedrībai – “visiem, kas gaidīja Jeruzalemes atpestīšanu”. Ši viedā

sieva, kura pēc nieka 7 gadiem laulībā bija nolēmusi veltīt sevi Dievam, uzticīgi kalpojusi templi un ar lūgšanām godinājusi Dievu līdz pat 84 gadu vecumam.

Tā pamazām Dievs atklāj, ka saviem uzticamajiem kalpiem Viņš žēlastības sniedz, kamēr vien krūtīs dzīva pukst sirds.

Mums, tiem, kuri vēlas visu tagad un tūlīt, kas savā nepacietībā pārdzīvo par neatbilstētām, “neuzklausītām” lūgšanām, būtu vērts atcerēties, ka Anna savu pravietes ceļu uzsāka 84 gadu vecumā. Simeonam bija jānoiet ilgs un nebūt ne viegls ceļš, līdz viņš pieredzēja Dieva apsolījuma piepildīšanos. Iespējams, ne vienu vien šaubu brīdi vai pat ticības krīzi piedzīvojuši, šie svētie izturēja un pastāvēja Mīlestībā līdz galam.

Kā ir ar mani? Ko man vēsta šis Notikums un katrs tā dalībnieks?

Dievu vajag mīlēt un ticēt pilnīgā pašlābībā, jo Viņa nodomi nekad nebūs saprotami, iekams Viņš Pats tos neatklās. Uzticēties, kā Marija to spēja. Pieņemt un palauties, kā sv. Jāzeps to darīja. Pat, ja sabiedrības acīs izskatīsies naivi un reizēm pat nožēlojami. Cilvēki redz ārējo. Sirdi izprot tikai Dievs. Katru nodomu, katru motīvu, katru izdošanos vai sakāvi. Viņam nekas nav apslēpts. Un tādēļ drosmīgi turpinām tuvojties kā bērni, jo mums nepieciešama Viņa žēlastība un piedošana.

Tur bija arī kāds zidainītis – Mazais Bērns Jēzus. Kā tajā dienā jutās Ķēniņu Ķēniņš? Sāpēs raudāja, jo, atbilstoši jūdu tradīcijām, notika apgraizīšana. Vai Viņš varēja izbēgt no šīm sāpēm? Kāpēc Viņš tās pieņēma?

Kāda ir mūsu attieksme pret sāpēm? Kā pārdzīvojam savas fiziskās sāpes? Ko darām brīžos, kad esam emocionāli sāpināti? Un visbeidzot, kā pārvarēt dziļi garīgas ciešanas?

Atbilde meklējama Kristū. Ne vienmēr mums tā ir pa prātam. Pasaule ir sāpju un ciešanu pilna. Kur šajā brīdī ir Dievs? Domājams, tieši tādēļ tika dāvāta Patiesā Gaisma, lai, tās caurstrāvoti, spējam nest pasaulei kaut niecīgu atblāzmu no Kristus Gaismas. Nest pasaulē cerību.

Un te nu nonāku pie pārdomām par ikvienas derīgas sveces mūžu. Svece izpilda savu “misiju”, kļūst derīga tikai degot. Tad katrs, kurš tuvumā redz tās gaismu, var sa-

just liesmas siltumu. Bet svece? Kūst. Tā atdod sevi, sarukdama arvien un arvien mazāka un zemāka. Liesma dedzina. Kušana sāp. Reizēm arī sveces noraud pa asarai.

Līdzīgi ir ar mums. Ziedot sevi kopējam labumam nav viegli, bet tiem, kuri izvēlējušies šo ceļu, no sāpēm neizbēgt. Apbrīnojama ir cilvēku spēja pārvarēt šķēršļus un grūtības, paciešot visu, ar ko jāsasakaras, lai Gaisma atspīdētu tumsībā.

Lai mums katram izdodas atrast sevi tik daudz spēka, lai kļūtu par patiesiem Evaņģēlija lieciniekiem! Lai mūsu degļi neapdzies, bet arī liesma neapdedzina!

**Kristus Mīlestībā – Anita Liepiņa
no Kokneses katoļu draudzes**

LŪGŠANU NEDĒĻA PAR KRISTIEŠU VIENOTĪBU

No 18. līdz 25. janvārim pasaulē, tai skaitā Latvijā, norisinājās ikgadējā Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību. Tās ietvaros notika ekumeniski siltkalpojumi, lūgšanu brīži un pēc tiem – silta sadraudzība.

Lūgšanu nedēļu par kristiešu vienotību pavadīja moto: “Vai tu tam tici?” (J 11,26) Šie vārdi, kas tika pārdomāti nedēļas laikā, skan Jaunajā Derībā dialogā starp Jēzu un Martu Betāniju pēc Martas un Marijas brāļa Lācara nāves. Katras dienas lūgšanu tekstus, balsoties minētajā moto, sagatavoja ekumeniskā Boses klostera pārstāvji. Boses klosteris atrodas Itālijas ziemeļos un tajā apvienojušies dažādu kristīgo tradīciju brāļi un māsas.

Bez tam šogad aprit 1700 gadu kopš

pirmā Kristīgā ekumeniskā koncila Nikajā netālu no Konstantinopoles. Arī šis notikums sniedza īpašu iespēju pārdomāt un svinēt kristiešu kopīgo ticību, kas izteikta koncila laikā formulētajā ticības apliecinā.

No kreisās: mācītājs Viesturs Rikveilis, Valdis Strazdiņš, Tēvs Jānis Vilaks OSPPE.

23. janvārī ekumenisks lūgšanu brīdis notika Lazdonas evaņģēliski luteriskajā baznīcā. 24. janvārī sekoja lūgšanu laiks Kalna skolā, bet 25. janvārī uz ekumenisku lūgšanu brīdi kristieši pulcējās Madonas Romas katoļu baznīcā. – Lūgšanu nedēļa ir noslēgusies, bet esam aicināti nemitēties lūgt par kristiešu vienotību visā pasaulē. Jo par to lūdza arī mūsu Kungs Jēzus Kristus, – rezumē vienotības nedēļas koordinators mūsu pusē – mācītājs Viesturs Rikveilis.

Inese Elsiņa

AIZVADĪTAS LŪGŠANU BROKASTIS MADONĀ

Septīto reizi, piedaloties dažādu kristīgo konfesiju garīdzniekiem, pulcējot dažādu profesiju un dzīvesgājuma ļaudis, 3. janvārī Madonas novadā notika Lūgšanu brokastis. Par muzikāliem sveicieniem gādāja dziedātāja leva Akuratere, foajē telpā varēja apskatīt izstādi "Nesalaužamie", kas veltīta Ukrainai.

– Lūgšanu brokastis nav viegli runāt, bet tiekamies baltā ziemas rītā, kas iedvesmo, – teica Madonas novada domes priekšsēdētājs **Agris Lungevičs**. – Gada sākums ir kā balta burtnīca, kurā pirmos teikumus rakstām kopā. Pasākuma tēma šoreiz ir "Brīvība", un man brīvības balss nāk no bērnības, kad 1990. gadā sāku mācīties skolā un audzinātāja uzsvēra, ka Latvijas galvaspilsēta ir nevis Maskava, bet Rīga. Tētis vēlāk devās uz barikādēm un, mājās atgriezies, atstāstīja tur redzēto. Brīvība saistās ar levas Akurateres balsi, ko šodien dzirdēsim, un brīvība ir mīlestība uz vietu, kurā dzīvojam. Ģeopolitiski trausmainajā pasaulē brīvība ir arī mīlestība uz mirkli. Citējot kolēģes devīzi "Pa istam!", gribu vēlēt, lai pa istam jūtam, dzīvojam, mīlam – lai darām katru mirkli par ļoti svarīgu!

– Mēs nepastāvēsim, ja nebūvēsim savstarpēju vienotību, – aizdomājās pasākuma organizatore **Juta Strazdiņa**. – Vienotību var izlasīt visur – gan dabā, gan katrā ģimenē, kopienā, draudzē, pašvaldībā, mākslas vai zinātnes vidē. Tur, kur cilvēki cieņpilni izturas viens pret otru, valda vienotība. Tautasdziesmās runāts par atstumtajiem – par bāreņiem, un šodien mums jā rūpējas arī par tiem, kuri ir visvājākie. Mums jāizvairās no pasaulē redzamās cilvēku šķirošanas vajadzīgajos un nevajadzīgajos. Esmu priecīga par palīdzības sniegšanu Ukrainai, jo zinām, kā ir tad, kad valsts zaudē neatkarību.

Tika pieminēta brīvības saistība ar lūg-

šanu: – Kamēr iestiegam savās problēmās, uz visu skatāmies tikai no "skudras perspektīvas", varam neieraudzīt izeju. Kad paceļam rokas uz augšu un atceramies, ka Dievs par mums gādā, rodas risinājumi, kuri pašiem nevar uzrasties. Tā ir Lūgšanu brokastu jēga, jo Dievs ir ar mums visur, mūs mīl, saprot un mums tuvojas.

Pasākuma viesis **Arnis Šablovskis** vēstīja, ka iepriekšējā dienā ieradies no Ļvivas: – Tagad ir laiks latviskumam, dzied levas Akuratere, un atkal Latvija saņem jaunam Atmodas vilnim. Atmoda nepieder mums pašiem, tā vajadzīga Eiropai, Amerikai – visiem. Esam izredzēti, jo Latvija un Baltija Ukrainas acīs ir lielvalstis – ar mazu iedzīvotāju skaitu, bet lielu garu un attieksmi. Nesen otrreiz pabiju Harkivā, un, kaut Harkiva ir daudz cietusi, tajā nav depresīvas atmosfēras. Kad kādai kafejnīcai trāpīja krievu raķete, uzņēmums paziņoja, ka nākamajā dienā turpinās tirgot. Un notika, ka līdzās esošās kafejnīcas, kuras raķete nebija skārusi, nesa kafiju un dāvāja cietašajam uzņēmumam. Iedzīvotāji sastājās garā rindā, jo visi vēlējās atbalstīt to vienu – tāda Ukrainā ir solidaritātes dinamika.

Sākoties Krievijas karam, pirmais motivs doties uz Ukrainu Arnim bija doma panākt, lai lūgšanu kapela, kāda ir Madonā, būtu arī tur: – Līdz šim man bijuši 11 braucieni uz Ukrainu, un motīvi turp doties ir paplašinājušies. Dzīvē tā notiek: ja esi ar Dievu vertikālē, arī horizontālē atveras daudzas durvis. Esmu organizējis vairākas izstādes un pamanījis, ka ukraiņiem kultūras "ieroči" tāpat ir svarīgi.

– Lūgšanu brokastis piedalos pirmo reizi, – atzina madonietis **Jānis Vilciņš**. – Domas par brīvību man aizsākās pirms trim gadiem Ukrainas kara sakarā. Kopā ar citiem nolēmām ziedot automašīnu, jo iepazīnām ģimeni no Harkivas puses. Pēc tam sekoja otra automašīna, vēl un

vēl – šobrīd uz Ukrainu esam aizsūtījuši 23 automašīnas. Katrs no mums ir sniedzis atbalstu savā veidā – kāds ar mašīnas ziedojumu, kāds ar ģenerators, kāds ar ziedotajiem gaļas konserviem. Esam aizsūtījuši vairāk nekā 24 tūkstošus konservu, un no Latvijas tas ir lielākais šāda veida sūtījums. Veltām savu laiku, bet iegūstam neaprakstāmi daudz. 11. un 18. novembris, 4. maijs tagad mums ir ļoti būtiski svētki. Gadus atpakaļ tie likās pašsaprotami, šobrīd apzināmies, ka brīvība ir jāizcīna un jānosargā. Palīdzība Ukrainai tiek organi-

zēta arī ar savtīgu noti, proti, lai šausmas, kas Krievijas kara dēļ notiek Ukrainā, nenonāk līdz mums. Mums visiem ir kur dzīvot, ir dažnedažādas lietas, tāpēc jaunas mantiskās vajadzības varam atlikt. Aicinu katru paskatīties uz iespējam – nebaidīties atbalstīt ukraiņus kaut ar cepumu paciņu. Ja katrs aiznesīs pa paciņai, cik kravas mašīnu ar cienastu sanāks! Spēks ir vienotībā, visi kopā mēs varam veidot lielumu.

**Inese Elsiņa,
Agra Veckalniņa foto**

Lūgšanu brokastis skanēja spēka vārdi turpmākamajam gadam. Pasākuma organizatore – Juta Strazdiņa. Pasākumā piedalījās Latvijas Atmodas simbols – levas Akuratere un viesis – publicists Arnis Šablovskis.

DEJU MEDITĀCIJAS KURSA NOSLĒGUMS

Nemanot pagājuši 3 gadi, kopumā 336 stundu apjomā, kopš sākām trīsgadīgo apmācību dejas meditācijā. 18. janvārī piedzīvojām šī kursa noslēgumu Kalna skolā. Dievs iedeva brīnišķīgu, saulainu dienu un brīnišķīgu dienas papildījumu. Sākām ar Svēto Misi priesterā Artura Mozgas vadībā, visā norisē iesaistot dejas. Mises sākumā viens aiz otra svētceļnieku soli iegājām zālē, kur svinējām Svēto Misi. Piedalījās arī Kalna skolas kopiena un brīvprātīgie no Kolumbijas un Spānijas, kā arī dejojājas no Rīgas grupas. Centrā bija novietots altāris, kam dejojām apkārt.

Katrs, kurš vēlējās, brīdī, kad izteica savu lūgumu, varēja nolikt aizdegto sveci pie altāra šai nodomā. Izdejojot deju "Kyrie", Tēvceļi un citas, likās tik svinīgi, tik dvēseliski!

Pēc dievkalpojuma dejojām savā pulkā. Tad sekoja kursa noslēguma apliecināšana (attēlā). Katrai tika kāds skaists vēlējums un uzmundrinājums no mūsu brīnišķīgajām pasniedzējām – māsa Diāna un Gunas Ezermāles, kā arī Rīgas grupas dejojājam. Mūsu vidū noteikti bija arī Danute, kas kopā ar visiem iesāka šo ceļu un nu jau turpina dejas meditāciju Debesu dārzos. Viņu pieminot, zālē bija izlikta Danutes glezna, ko kādreiz dāvinājām māsa Diānai – dzeltenas rozes aplī, kas simboliski nozīmē mūs kā dejas meditācijas dejojājas.

Vakara turpinājumā izspēlējām spēles, kādu pasaku par ziemu Madonā. Bija

jāsāliek puzzle no fotogrāfijām, jāatbild uz jautājumiem, kas saistīti ar dejas meditāciju. Un, protams, dejas – sveces gaismā, ar neparastām ēnu spēlēm griestos.

Vakara gaitā tapa arī skaista kopglezna, kas paliks kā dāvana Kalna skolai. Un mājas torte arī bija tik garšīga!

Ineta Resne

PROCESĀ DZIMST DVĒSELES SKAISTUMS

Sirsniņi pateicos māsa Diānai un Gunai par iespēju Kalna skolas grupai piedāvāt trīsgadīgo izglītību. Īpašs paldies Rīgas grupas meitenēm, kuras neatlaidīgi brauca

un pievienojās, lai varētu apgūt dejas, kur nepieciešams lielāks dalībnieku skaits. Pateicība Kalna skolai, kur vienmēr esam gaidīti, loloti un apčubināti, par šiem brīnišķīgajiem cilvēkiem, kas veido kopienu, dalās Dieva mīlestībā.

Tas bijis neaizmirstams piedzīvojums, atklājot deju un meditācijas pārdomu tekstus, kas brīžiem tik spēcīgi atbalsojās konkrētajā dzīves situācijā. Evaņģēliju var ne tikai pārdomāt un lūgties ar to, bet arī izdejojot, izdzīvot ar visu savu ķermeni, kustību!

Lielākā bagātība, ko paņēmu līdzi, noteikti ir iepazītie cilvēki, lūgšana vienam par otru un sirds siltums, ar ko dalījāties. Pieredze, ko dod grupas atbalsts, kad šķiet, ka neko neatceries. Un izrādās, ka neviens tā jūties.

Atmiņā paliks doma, ka deja pie katra

atnāk pa savu ceļu, mēs katrs esam atšķirīgi. Ļauj vienkārši būt sev konkrētajā dejā un dzīves posmā, neatkarīgi no tā, ja šķiet, ka visiem tik labi izdodas, tikai ne tev. Tas māca iepazīt sevi, savus trūkumus, bailes. Pieņemot to kā daļu, bet pāri visam ieraudzīt savu skaistumu un vērtību Dieva acīs. Iemīlēt sevi, atklāt jo vairāk savu sievišķību, īpaši dejas plūdumā, ritmā. Piedzīvot dejas apļa pulsāciju, kustību un to, kā šī pieredze apvieno. Pamazām veidojas ārējais skaistums, un procesā dzimst arī iekšējais – dvēseles skaistums. To mūsos ielicis Debesu Tēvs.

Mārite Kampāne

DEJAS KUSTĪBA NEBEIDZAS

Esmu ļoti pateicīga, ka pēc dejas meditācijas apmācības Rīgā varēju turpināt to kopā ar Kalna skolas grupu un vienlaicīgi iepazīt Kalna skolu un tās viesmīlību. Tā bija iespēja ļauties Dieva tālākai vadībai. Zīmīgi, ka grupas apmācību ceļa noslēgums iekrita 18. janvārī – oktāvas pirmajā dienā, kad īpaši lūdzamies par kristiešu

vienotību. Tādu vienotību, kā Dievs to vēlas un ar līdzekļiem, kādiem Viņš vēlas. Svinēt kopību šajā dienā bija īpaši. Arī pirms gada Dievjaušība bija paredzējusi dejas meditācijas grupai nosvinēt Siržu saišu dievkalpojumu vienotības nedēļas ietvarā Kalna skolā.

Apmācību procesā mēģinājām apgūt arī deju "Visi ir viens", kuru gan iespējams izbaudīt tikai tad, ja ir kuplāks dalībnieku skaits. Dejas horeogrāfija skaisti parādīja procesu, kad ir divas kopības (apļi), kā tie kustas un vijas, un noslēgumā veidojas kas cits – viens, savīts, pārsteidzošs. Tomēr tapšanas process nebūt nav vienkāršs, kamēr katrs izprot, kāds ir katra ceļš (kustību virziens), kā tas iekļaujas kopīgajā mērķī (dejā) un cik svarīgi, ka katrs ir savā vietā, ja nav – tad to apjauš un labo, lai visi varētu baudīt rezultātu – harmoniju un skaistumu. Tas, protams, ir simboliski, bet tāda ir dejas meditācijas būtība.

Deja ir kustība (ārēja), meditācija ir kustība (iekšēja), kustība nebeidzas...

Anda Done

DRAUDZES KORIS VIESOJAS STIRNIENĒ

26. janvārī ērgelnieks Jānis Trūps kopā ar Madonas draudzes kori piedalījās Svētajā Misē Stirnienes Svētā Laurencija Romas katoļu baznīcā.

Godināmā bīskapa Boleslava Sloškāna dzimtajā baznīcā silti sagaidīja mūs skaista, skanīga un izrotāta. Dziedājumu kuplināja Stirnienes kora diriģents Jānis Gruduls, kurš tika sveikts dzimšanas dienā tieši mūsu viesošanās laikā, un viens no Svētās Mises nodomiem

bija par viņu. Pēc kalpojuma Svētajā Misē, dodies mājup, koristi ieturēja kopīgas pusdienas.

Kalpojums radīja jauku kopības sajūtu un ļāva vairāk iepazīt ikdienā sev blakus esošos.

Vita Bartuševiča

Madonas draudzes ērgelnieks Jānis Trūps un koristes (attēlā no kreisās) Jana, Mārite, Vita, Ilvija, Inese, Ināra pie Stirnienes Svētā Laurencija Romas katoļu baznīcas.

TICĪBAS BALONĀ LĪDZ DEBESS AUGSTUMIEM

Pirms vairākiem gadiem, pateicoties dažādām personām, sāku mācīties klausīties mūziku vairākos līmeņos: pamanot skaņu un harmonijas skaistumu, atrodot domu un emociju rezonansi, un trešajā līmenī: līdzoties ar atrasto un piedzīvoto. Vai arī jūs cenšaties līdzīgi uztvert mūziku? Ceru, ka uz šī fona kļūst skaidrāks, ka tādā veidā var skatīties arī labas gleznas vai skaistu filmu.

Tā nesen piedzīvoju filmu „Aeronauti” (2019. g.). Uzmanību pievērsa fakts, ka filma ir balstīta uz patiesiem notikumiem – cerēju, ka tā nebūs “plakana”. Vēlējos noskatīties filmu arī galveno aktieru – Edija Redmeina un Felisitas Džonssas – dēļ, jo kādreiz biju redzējis filmu „Teorija par visu” (2014. g.), kur abi varoņi lieliski spēlēja savas lomas. Šī filma balstīta uz patiesiem notikumiem, ir aizkustinošs stāsts par ģēnija, izcilā zinātnieka Stivena Hokinga dzīvi, kas liek aizdomāties par tik daudzām vērtībām.

Savukārt filmas „Aeronauti” sižeta pamatā ir 1862. gada 5. septembrī notikušais, kad pilote Amēlija Vrena un zinātnieks (meteorologs) Džeimss Glaišers gaisa balonā pacēlās augstāk nekā jebkurš iepriekš. Bez šaubām, tas nenotika izklaides dēļ. Pāris vēlējās paplašināt cilvēces zināšanas par laika apstākļiem. Meteorologs nojauta, ka tādējādi varēs pasargāt daudz cilvēku dzīvības, zinot, piemēram, par nopietnas vētras tuvošanos. Sasniedzot atmosfēras augstākos punktus, viņiem bija jācinās, lai izdzīvotu.

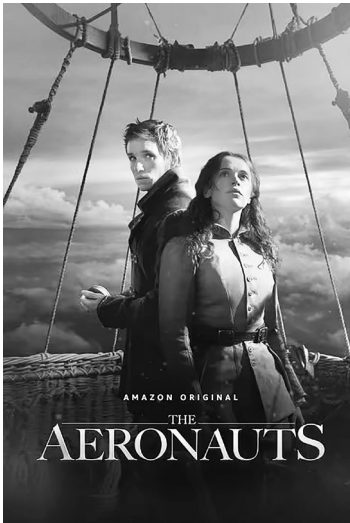
Ar ko gribu padalīties un uz ko norādīt? Pirmais, apbrīnojamie dabas skati. Sevišķi

atrodoties tik augstu virs mākoņiem. Tomēr tas ir tikai “ievads” domām par vērtībām.

Laikmetā, kad personiskajā telefonā ir pieejama tik plaša informācija (kaut par laika apstākļiem), var aizdomāties, kādu (upuru) ceļu vajadzēja noiet konkrētiem cilvēkiem iepriekš, lai tā šodien būtu pieejama, uzklikšķinot ar vienu pirkstu vien! Filmā parādīta eiforija, azarts, kas liek “meklēt vairāk”, bet kas arī ieved briesmās. Ar kādu aprikojumu un kādām drēbēm galvenie varoņi tolaik pacēlās 11000 metru augstumā! Bet tieši šādos apstākļos viņi no jauna izvērtēja dzīvību; pilnveidoja motivāciju un cerību atklāt meklēto; pārdomāja misijas jēgu attiecībā uz visas cilvēces mantojumu. Vai tas nav kā ikona arī mums, ticīgajiem? Vai tad Dieva Vārds nesaka: „Par to jūs priecāsimies, ja arī tagad, ja tas vajadzīgs,

nedaudz skumstat dažādos pārbaudījumos, lai jūsu pārbaudītā ticība, kas daudz vērtīgāka par uguni pārbaudītu zeltu, izrādītos teicama, slavējama un godājama, kad parādīsies Jēzus Kristus.” (1P1, 6–7) Vai citā vietā: „Mēs gaviļējam ciešanās, zinādami, ka ciešanas rada pacietību, pacietība – pastāvību, pastāvība – cerību, bet cerība nepamet kaunā, jo Svētais Gars, kas mums ir dots, ir ielējis Dieva mīlestību mūsu sirdīs...” (Rom 5, 3–5) Kādu ceļu vajag noiet mums, kādu ciņu izcinīt, lai “sirds balons” ienestu Dieva Debesīs?!

Manuprāt, ir vērtīgi aizdomāties, ko piedzīvoja filmas varoņi, lai atklātu savu vietu pasaulē un cilvēcē; lai atklātu savu aicinājumu. Cik bieži arī mums nākas cīnīties pret

citu stereotipiem vai viņu projekcijām! Piemērs no filmas: „Tev taču vajadzētu būtu laimīgi, dzīvojot tā, kā pārējās normālās sievietes, kas ir sievas un mātes, nevis būt neizprotamai, divainai gaisa balona piloti!” Šim pārmetumam sekoja lieliska atbilde: „Cilvēks kļūst patiesi laimīgs tad, kad cenšas īstenot to, pēc kā ilgojas viņa sirds!”

Vēl vienu būtisku punktu filmā man apgaismo Vārds: „Šīs pasaules bērni ir atjautīgāki savā ciltī nekā gaismas bērni.” (Lk 16, 8) Nekrietni cilvēki nereti bezkaunīgi izmanto jaunus paņēmienus un līdzekļus, lai sasniegtu savus mērķus, bet mēs – labajā? Pārsteidzošs kautrīgums. Neizprotama bezcerība. Pārāk viegla padošanās. Filma uz to norāda, demonstrējot pārliecību, ar kādu Džeimss Glaišers uzrunāja pārējos zinātniekus un meklēja projekta sponsorus. Un kādu atslēgu uz Amēlijas Vrenas sirdi viņam vajadzēja atrast, lai sieviete piekristu šādam lidojumam...

Tiem, kas skatīsies filmu, šajā punktā atklāsies daudz nopietnāka un smagāka lieta, kuru ticībā var attiecināt uz pašu Kristu un Viņa krustu: Emīlijas pagātne un otra cilvēka upuris vienlaikus gan motivēja viņu doties “neprātīgajā lidojumā”, gan ceļojuma briesmās neiedomājamā veidā deva spēku cīnīties par izdzīvošanu. Ak, cik iespaidīgi bija filmas kadri, kuros Emīlija bija kā Dāvids ciņā ar laika apstākļu Goliātu (sal. 1 Sam 17)!

Filmas galvenie varoņi pasaules acīs bija kā neprātīgi, toties ko viņi sasniedza! Tāpēc manā sirdī filma saskan ar Vārdu: “Mēs neprātīgi Kristus dēļ, bet jūs gudri Kristū.”

(1 Kor 4, 10) Kā arī: „Pasaules neprātīgos Dievs izredzēja, lai apkaunotu stīpro, un Dievs izredzēja pasaules neievērojamus un nicinātos, un tos, kas nekas nav, lai iznīcinātu tos, kas kaut kas ir.” (1 Kor 1, 27–28) Un vēl: „Izcinī labo ticības ciņu, tver mūžīgo dzīvi, kurai tu esi aicināts, pats apliecinādams labo apliecību daudzu liecinieku priekšā!” (1 Tim 6, 12) Manuprāt, filmas varoņi – pilote Amēlija Vrena un meteorologs Džeimss Glaišers – atgādina ticības varoņus, piemēram, Ābrahamu, Vissvētāko Jaunavu Mariju, svēto Pāvilu, svēto Māti Terēzi, kuri „redzēja daudz tālāk” un, pateicoties savas sirds balonā klātesošajam ticības karstumam, varēja tik daudzus cilvēkus savas dzīves grozā pacelt līdz Dieva Debesīm!

Desertu?

Skatoties filmu, pievērsiet uzmanību latīniskajam teikumam no Romas dzejnieka Ovidija (dzimis 43. gadā pirms Kristus) darba „Metamorfozes”: „Caelum certe patet!” Aiz tā slēpjas doma, ka, lai gan ir spēki, kas iežogo zemi un jūru, toties **debesis ir plaši atvērtas!** Cik lieliski tas rezonē ar “neprātīgo” gaisa balona pasažieru sirdīm! Šo domu vēl karstāk vajadzētu piedāvāt mums, jo, kaut grēka gravitācijas spēks dara savu, Dieva Debesis mums Kristū ir jau atvērtas. Vajag iekāpt ticības balona grozā un izcinīt visu, kas gaida, ceļoties vairāk nekā 11000 metrus virs zemes. Bet kādi tur būs skati! Un kā tad varēsim palīdzēt tiem, kas joprojām turpina iet ticības svētceļojumu...

Priesteris Pāvils Kamola

IESPĒJA IEPAZĪTIES AR DEJAS MEDITĀCIJU

1. martā pl. 10–13 interesenti aicināti uz Dziesmusvētku skolu (Praulienas pag.), kur notiks atklātā nodarbība dejas meditācijā. **No pl. 14 līdz 16** šai dienā dejas meditācijas atklātā nodarbība notiks Madonas novadpētniecības un mākslas

muzeja izstāžu zālēs, mākslinieces un dejas meditācijas grupas dalībnieces Danutes Vēzes piemiņas izstādes ietvaros. Ikviens, kas vēlas iepazīt šo lūgšanu veidu, aicināts pievienoties!

Redakcija

ALFAS JAUNIEŠI PIEDZĪVO SVĒTO GARU

Miers, prieks un Svētais Gars – tās ir jauniešu izjūtas par piedzīvoto Alfās nedēļas nogali. Miers, kas saņemts gan sirdīs, gan prātos, esot tālu no pilsētas burzmas. Prieks, kas gūts no kopīgi pavadīta laika, un pāri visam – Svētais Gars, kas izlējis savu žēlastību.

Madara, kura Alfā piedalās pirmo gadu, neslēpj, ka līdz šim ar Baznīcu nav bijusi saistīta, tāpēc Alfa un nedēļas nogale ir kā aizraujošs piedzīvojums: "Iemācos daudz jauna par Dievu, Bībeli, Svēto Garu. Nezināju, ko gaidīt no Alfās, bet pārsteidza, cik ļoti emocionāla pieredze tā bija. Patika un atmiņā paliks aizlūgšanas vakars, kad varējām atbrīvoties no sūpēm, raizēm un bailēm, pretī saņemot Svēto Garu, mieru un prieku. Kalna skola bija lieliska vieta, kur prom no pilsētas varējām tuvāk iepazīt cits citu, spēlējot dažādas spēles. Mani priecēja sargenģelis un kopīgi pavadītais laiks ar mīļiem, atraktīviem cilvēkiem. Pēc Alfās nedēļas nogales mājās devos ar mierīgāku sirdi, brīnišķīgām atmiņām un nedaudz citādāku skatu uz dzīvi. Baznīca vairs neasociējas ar vienmuļiem dievkalpojumiem, bet ar pozitīviem, priecīgiem cilvēkiem un sirsnīgām slavēšanas dziesmām."

Daniēls vēsta: "Pirms nedēļas nogales nebiju īsti drošs, kas notiks, bet šis laiks bija lielisks. Ļoti patika slavēšana un lekcijas. Satuvinājos ar cilvēkiem, spēlējot spē-

les un runājoties. Lekcijās vairāk uzzināju par Svēto Garu un tā dāvanām. Tā bija laba pieredze, ļoti patika!"

"Uz nedēļas nogali sākumā negribēju braukt, bija slinkums, taču ir liels prieks, ka tomēr devos," atzīst **Roberts**. "Patika pavadīt laiku ar līdzīgi domājošiem jauniešiem, sadraudzēties, spēlējot spēles un diskutējot par lekcijām. Ēdiens arī bija ļoti garšīgs, un paldies Kalna skolai par uzņemšanu."

"Pirmajā dienā bija liels uztraukums, bet tad sapratu, ka nav par ko baidīties, jo visi ir pazīstami un, ja kaut ko nezināšu, vienmēr kāds palīdzēs," atklāj **Jasmina**. "Spilgtākās emocijas bija aizlūgšanā. Tā bija pārsteidzoša pieredze, kārtīgi izraudājos. Spēles bija jautras, un palikt pa nakti arī bija interesanti. Turklāt, pateicoties "sargenģeļiem", ieguvu jaunu draudzeni!"

Līva, kura Alfu piedzīvo pirmo reizi, ir priecīga par šo iespēju: "Nedēļas nogale man atvēra skatu uz ikdienu un nākotni. Ļoti patika aizlūgšana un slavēšana. Jutos tuvāka Dievam un Svētajam Garam. Bija arī lieliski sadraudzēties ar pārējiem."

Pateicība Dievam par brīnišķīgajiem jauniešiem! "Es redzēju, ka nekas nav cilvēkam labāks, kā kad viņš priecājas. Tā jau arī ir viņa daļa." (Sal 3,22)

Ramona Veckalniņa

SVINAM SVĒTĀS FILOMENAS DZIMŠANAS DIENU

10. janvāris Gulbenes draudzē jau vairākus gadus ir īpaša diena. Mēs svinam svētās Filomenas dzimšanas dienu. Šī diena, saskaņā ar Rīgas arhibīskapa metropolīta Zbigneva Stankeviča izdotu dekrētu, ir noteikta par vienu no Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudzes atļaidu dienām, kad dievkalpojuma dalībnieki var saņemt daļējas atļaidas.

Šogad ne tikai svinējām sv. Filomenas dzimšanas dienu, bet arī ar dziļu sirds mīlestību atcerējāmies 2024. gada 30. septembrī mūžībā aizgājušo klostermāsu Konsuelu. Māsa Gulbenes katoļu draudzē kalpoja divdesmit trīs gadus.

Lai arī gatavošanās svētkiem vienmēr ir uztraukumu un rūpju pilna, pozitīvās emocijas un prieks, ko saņemam šajās īpašajās dienās, liek aizmirst nogurumu un stresu.

Svēto Misi celebrēja priesteris Jānis Vilaks OSPPE, piedaloties priesteriem Gai-tim Dubultam un Ilmāram Pēterim Tolstovam. Priesteris Jānis Vilaks OSPPE sniedza liecību par kādas sievietes atveseļoanos, izlūdzot dziedināšanu caur svēto Filomenu, un dalījās ar māsas Konsuelas dzīves un kalpošanas gājumu. Tas bija īpaši! Taču

stāstījums par dzīvi, kuru caurvījis pašaizliedzīgs darbs, mīlestība un upurēšanās citu labā, bet pāri visam mīlestība uz Dievu, domāju, vienaldzīgu neatstāja nevienu.

Māsa Edīte un Paula baznīcā iekārtoja izstādi, kas stāsta par māsas Konsuelas dzīvi, darbu un kalpošanu. Apskatei izlikti izšūtie liturģiskie tērpi, procesiju karogi un citi priekšmeti. Izstāde vēl joprojām ap-lūkojama draudzes baznīcā.

Patiess prieks par ciemiņiem, kuri mēro tālus ceļus no citām draudzēm, lai lūgtu svētajai Filomēnai aizbildniecību pie Dieva. Regulāri tiekoties, ir izveidojusies sadraudzība ar

rēzekniešiem, Helēnu Kaņepi un citiem. Agapē dalāties viens ar otru gan par dažādiem pasākumiem, gan citu garīgu informāciju un liecībām.

Daudzās liecības apstiprina, cik spēcīga var būt palīdzība no lūgšanām, kas tiek uzklautas. Aicinu ikvienu liecināt par saņemtajām žēlastībām un atsūtīt uz e-pastu: gulbeneskatoli@inbox.lv. Liecības apkoposim un dalīsimies ar izdevuma "Kāpt Kalnā" lasītājiem.

Iveta Dzērve

AIZLŪDZĒJU PAR GARĪGO KĀRTU TIKŠANĀS AGLONĀ

15. februārī Aglonā notiks aizlūdzēju par garīgo kārtu tikšanās, kurai aicināti pievienoties arī jauni interesenti no draudzēm. Rožukroņa novennas par garīgo kārtu un konsekrētajām personām dalībnieki tikšanās laikā piedzi-

vos gan Euharistisko adorāciju, gan Svēto Misi, pēc tās agapi, mazas uzkodas un dališanās. Notiks arī formācijas katehēze ar Dieva Vārdu, ko vadīs priesteris Pāvils Kamola.

Redakcija

VĒLĒJUMI SVĒTĀ VALENTĪNA DIENĀ

Sarunvalodā bieži Valentīna dienu dēvējam par mīlestības svētkiem, kas katru gadu daudzās valstīs, arī Latvijā, tiek svinēti 14. februārī. Šajā dienā cilvēki ar apsveikumiem un dāvanām pastiprināti pauž savu mīlestību cits citam. Bet kas atceļas Jēzu?

Cesvaines katoļu draudzes Svētdienas skolas bērniem vaicājām, ko viņi novēlētu Jēzum Mīlestības dienā.

– Jēzu, novēlu Tev daudz prieka un mīlestības. Milu Tevi, Jēzu, mans labākais draugs! **Elizabete**

– Jēzu, es Tev novēlu daudz ticības un mīlestības pilnus cilvēkus un lai pasaulē būtu miers! **Maksims**

– Jēzu, novēlu, lai cilvēki, kam neklājas labi, kuri cieš vai raizējas, vai skumst, pieņem Tevi, kā labāko Draugu. **Alekss**

– Jēzu, novēlu, lai vairāk bērnu iepazīst Tevi. **Marsels**

– Jēzu, es tev novēlu vēl vairāk mīļākus un ticības piepildītus cilvēkus, kuri mīlēs Tevi jebkurā dzīves posmā! **Elina**

– Jēzu, es Tev vēlu ļoti lielu Mīlestību un lai cilvēki neslimotu. **Paula**

– Jēzu, es Tev novēlu, lai pasaulē ir vairāk ticīgu cilvēku un vairāk mīlestības! **Valters**

– Lai Tev, Jēzu, nesāpētu tik ļoti par cilvēku grēkiem. Un lai dāvā žēlastību pamestajiem kaķīšiem. **Gabriela**

– Jēzu, es Tev novēlu, lai vairāk cilvēku pasaulē spētu sajust ticības un lūgšanas spēku. **Eduards**

– Jēzu, lūdzu, pasargā draugus un lai viņi būtu priecīgi! **Izabella**

– Jēzu, novēlu, lai cilvēki būtu laimīgi savās ģimenēs un mīlētu cilvēkus, kurus viņi satiek. **Luīze**

Katehēte Inese Zile

UZDEVUMS IKVIENAM. MĪLI DIEVU, TAD...

x
xx,
xx,x
xx,xx
xxx,xx
xxxxxxx.

No Vārdu bankas izvēlies vārdus un ievieto tos rindā. x norāda vārdu skaitu attiecīgajā rindā. Pieturzīmes gan pie vār-

diem Vārdu bankā, gan rindā ir jau saliktas. Salīdzini ar Rom 8,28.

Lai izdodas mīlēt Dievu un izpildīt uzdevumu!

Vārdu banka: Viņa visas ir labu, tie zinām, ka mūžīgā Dievu, kas nāk tiem, mēs lietas pēc par mīl tāpēc nodoma ka Un aicināti.

Palmīra Gailīte

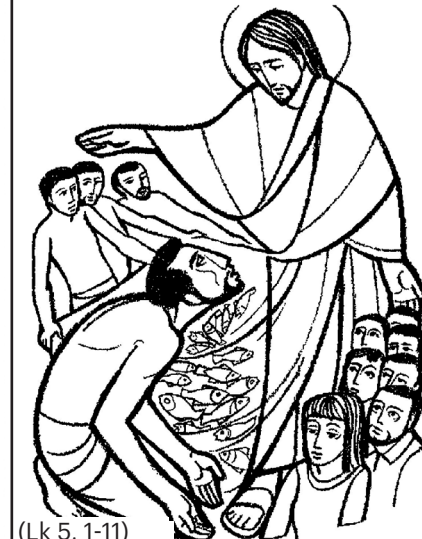
Svētdienas Evaņģēlijs

2. februāris

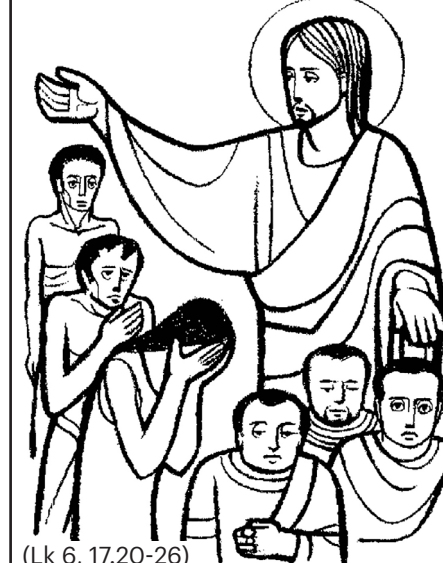
(Lk 2, 22-40)

9. februāris

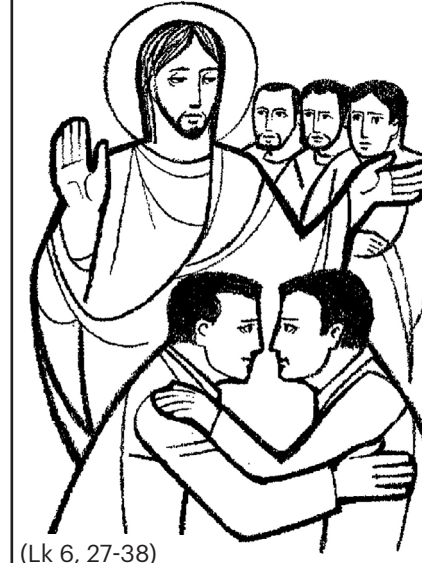
(Lk 5, 1-11)

16. februāris

(Lk 6, 17.20-26)

23. februāris

(Lk 6, 27-38)

AIZSARDZĪBA PRET NAIDU

Dārgais Jēzu, dod man
Tavu Mīlestību un atver
manu sirdi, lai es ar pateicību
pieņemtu Tavu Mīlestību.
Ar Svētā Gara spēku ļauj Tavai
Mīlestībai spīdēt pār mani tā,
lai es kļūtu par Tavas
Žēlsirdības bāku
Ieskauj mani Tavā Mīlestībā un ļauj
manai mīlestībai pret Tevi atšķaidīt
visa veida naidu, ar ko es saskaros,
kad izplatu Tava Vārda vēstis.

Izlej pār mums Tavu Žēlsirdību
un piedod tiem, kas noraida Tevi,
apvaino Tevi un kas ir vienaldzīgi
pret Tavu Dievišķību, un dod viņiem
mīlestības dāvanu.
Ļauj Tavai Mīlestībai spīdēt cauri
nenoteiktības laikam un vājai ticībai,
pārbaudījumu un ciešanu laikos,
un ar Svētā Gara spēku palidzi man
nest Patiesību tiem, kam ir visvairāk
nepieciešama Tava palīdzība.
Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)
Konts: LV19UNLA0095132107450
Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)
Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)
Konts: LV49PARX0012759900001
Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE
(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)
Konts: LV44HABA0551033034903
Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziļevskis
(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)
Konts: LV83HABA0551036163033
Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

*Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai
un komunālo reķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!*

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri,
Inese Elsiņa, Aija Mālniece, Iveta Džērve,
Palmira Gailīte, Diāna Lozko, Anita Seikovska.
Vāka zīmējuma autore – Inese Stoklosa.

Lappušu nosaukumos – citāti no 54. psalma.
Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”;
katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.